

BIBLIOTEKA

E

UDHË
N 57

SHTEITIT

GJIROKASTËR

ILIA NIKOLLA

MBI UDHË E NËN UDHË...

poezi satir o-humoristike

85H-1
N5F

ILIA NIKOLLA

MBI UDHË E NËN UDHË...

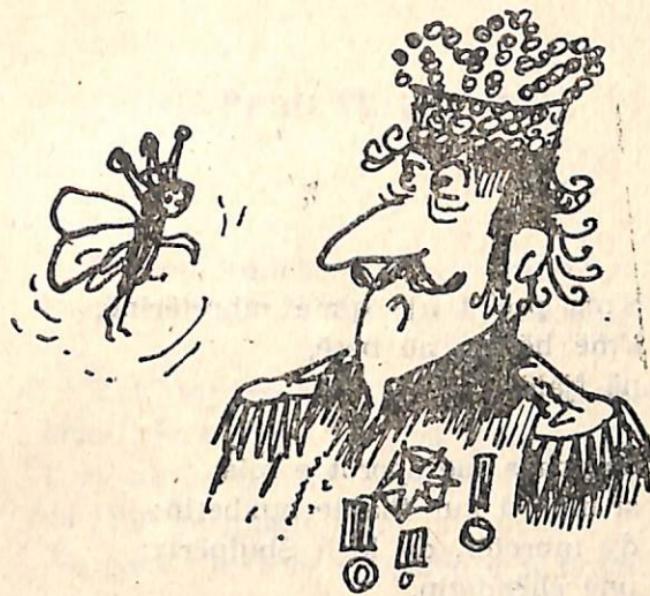
poezi satiro humoristike

~~87307~~
14026 *

Redaktor

RAMAZAN VOZGA

Ky vëllim ka fituar çmim të tretë në konkursin letraro-artistik të shpallur për ndër të 40 vjetorit të themelimit të PPSH.

DY MBRETËR – NJË MBRETËRI

Nga testamenti i mikrobit të malarjes

...Me kosën e vdekjes ndër duar
në fshat e qytet bëra hatanë;
i vogël, gjithmonë i mallkuar,
por lotët
i sillja me shtambë...

Dhe kisha një mik aq të mirë,
Ahmetin, s'u bëmë rivalë...

S'ma preku një qime mbretërinë,
s'më hëngri në besë,
në fjalë.

Sa thava me sporot e mia,
si mbreti kur thante buxhetin;
dy mbretër, dy kish Shqipëria:
unë shëndetin,
Zogu shtetin...

NË PRAG TË VOTIMEVE

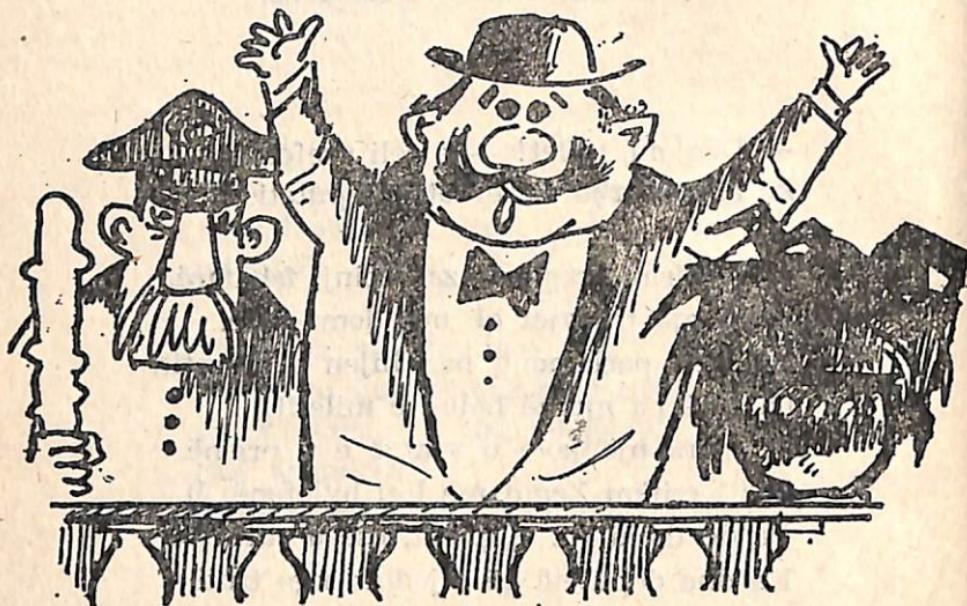
— Dëgjoni, milet! — e çeli prefekti, —
ka ardhur t'ju flasë zotni deputeti.

— Zotërinj tregtarë, zanatçinj, fshatarë,
kemi nja tre vjet që nuk jemi parë...
Lart në parlament, nën hijen e mbretit,
na lënë pa gjumë hallet e miletit.
Ja, para një javë u vramë e u premë
kur i rritëm Zogut me ligj hylefenë...¹⁾
Pa do thoni ju: «Ç'patët, pse u zutë?»
Ka dhe deputetë që rrjedhin nga trutë,
ngrihen dy a tre dhe prishin dynjanë
për shkolla, spitale të derdhim paranë...
Na qenkan të zgjuar... Kjo s'hahet hiç,
pse, keq na ka dalë me hoxhë e me prift?
Po të kemi mbretin të pasur, të fortë

---

1) rrogën (turq.)

nuk na gjen asgjë as sot e as mot;
ndryshe nuk do bëjmë kurrë Shqipëri
të qetë, të fortë, plot demokraci!

— Rroftë demokracia! Të na rrojë mbreti! —
bërtiti sa mundi dhe vazhdoi prefekti:
— Mot ta bëjmë prapë si radhën e parë
që i dhatë votat me dru e xhandarë!...

NJË XHANDAR RAPORTON PARA POSTKOMANDANTIT

— Sipas urdhrit që më dhatë
shoqërova taksidarin;
ai para, unë pas
dhe në fshat e mbajtëm hapin.

Për drekë te kryeplaku
me të ngrënë e me të pirë;
hëngrëm sa s'na plasi barku,
gjer këtu shkoi fare mirë...

Pasdite vumë tellallin
me daulle lart e poshtë
dhe e mblodhëm gjithë fshatin
kë me hir e kë me forcë.

Sa nxorëm fjalën nga goja
u ndez gjaku tek harbutët,
na u sulën si ujkonja
kush me hu e kush me sfurk...

Më kujtohen këto fjalë:
«Ne po vdesim nga uria,
shpirti sa nuk na ka dalë, —
dashka taksa qeveria!»

U lëshuan të tërbuar...
Unë u fsheha tek hendeku,
ish e kotë... qe e shkruar...
Më rrëmbyen dhe dyfekun.

Pse mbahej harbut-fshatari?!
Vlojti huri e dajaku:
tutje zhdëpej taksidari,
pak më tutje kryeplaku.

Se ç'u bë më pas s'e di,
u përmenda në mesnatë...
Pamë tmerr e lemeri
dhe, me nder, na shkuan shtatë...

TRI VAKTET E «DREJTËSISË» MBRETËRORE...

Ish «sekret» mbi çdo sekret,
(sa e dinte dhe fëmija...),
kur rronin përrallat me mbret
kish tri vakte «drejtësia»:

Në drekë —
    hapej biseda,
në darkë —
    hapej kuleta,
në mëngjes —
    vritej e drejta...